

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (toinen jaosto)
29 päivänä syyskuuta 1999

Asia T-68/97

**Martin Neumann
ja Irmgard Neumann-Schölles
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio**

Henkilöstö – Orvoneläke

Täydellinen teksti saksan kielellä II – 1005

Aihe: Kanne, jolla vaaditaan komission velvoittamista maksamaan Martin Neumannille orvoneläkettä.

Ratkaisu: 20.3. ja 29.11.1996 tehdyt päätökset, joilla komissio on kieltäytynyt myöntämästä orvoneläkettä Martin Neumannille, kumotaan. Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Tiivistelmä

1. Henkilöstö – Kanne – Valituksen hylkäämisestä tehdystä päätöksestä nostettu kanne – Tutkittavaksi ottaminen
(Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla)

2. Henkilöstö – Eläkkeet – Virkamiehen oikeudenomistajat – Eläkeoikeuksien maksamishakemusta koskeva ehdoton määräaika
(Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII oleva 42 artikla)

3. Henkilöstö – Kanne – Asianomaiselle vastainen päätös – Aikaisemman päätöksen uudelleentarkastelun jälkeen tehty päätös, joka sisältää uusia tosiseikkoja – Päätös, joka ei ole luonteeltaan vahvistava – Tutkittavaksi ottaminen
(Henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artikla)

4. Henkilöstö – Eläkkeet – Jälkeen jääneen eläke – Orvoneläke – Etuuden saaja – Huollettavana oleva lapsi – Käsité
(Henkilöstösääntöjen 80 artikla ja liitteessä VII oleva 2 artikla)

5. Yhteisön oikeus – Tulkinta – Monikieliset tekstit – Yhdenmukainen tulkinta – Eri kieliversioiden huomioon ottaminen

1. Virkamiehen nostaman sellaisen kanteen perusteella, jonka kohteena on muodollisesti henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tehtyä hallinnollista valitusta koskeva nimenomainen tai implisiittinen hylkäävä päätös, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin käsittelee asianomaiselle vastaisen päätöksen, josta valitus on tehty.

(ks. 43 kohta)

Viittaukset: asia T-36/94, *Capitanio v. komissio*, 16.11.1996 (Kok. H. 1996, s. II-1279, 33 kohta) ja asia T-156/95, *Echazu Brigaldi ym. v. komissio*, 9.7.1997 (Kok. H. 1997, s. II-509, 23 kohta).

2. Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 42 artiklan säännökset, jonka mukaan edesmenneen virkamiehen oikeudenomistajat, jotka eivät ole hakeneet heille kuuluvaa eläkettä vuoden kuluessa virkamiehen kuolemasta, menettävät oikeutensa, paitsi jos kyseessä on asianmukaisesti osoitettu ylivoimainen este, ovat ehdottomia eivätkä ne ole asianomaisen tai tuomioistuimen säänneltävissä, koska ne on otettu käyttöön oikeudellisten suhteiden selvyiden ja varmuuden turvaamiseksi.

(ks. 45 ja 48 kohta)

3. Pelkästään sellaisen aiemman päätöksen, jota ei ole riitautettu määräajassa, vahvistamiseksi toteutetusta toimenpiteestä nostettu kumoamiskanne on jätettävä tutkimatta, koska tällaisen luokittelun edellytyksenä on, ettei toimenpide sisällä mitään uutta verrattuna kyseiseen päätökseen eikä sitä ole edeltänyt asianomaisen henkilön tilanteen uudelleen tarkasteleminen.

Sellainen päätös, joka on tehty usean uudelleentarkastelun jälkeen ja joka sisältää uusia seikkoja suhteessa aikaisempaan päätökseen, ei ole pelkästään aikaisemman päätöksen vahvistamiseksi toteutettu toimenpide. Se on sitä vastoin itsenäinen päätös, jolla korvataan aikaisempi päätös.

(ks. 58 ja 60 kohta)

Viittaukset: asia T-82/92, Cortez-Jimenez ym. v. komissio, 3.3.1994 (Kok. H. 1994, s. II-237, 14 kohta; asia T-130/96, Aquilino v. neuvosto, 8.7.1998 (Kok. H. 1998, s. II-1017, 34 kohta) ja asia T-100/96, Vicente-Núñez v. komissio, 21.10.1998 (Kok. H. 1998, s. II-1779, 37 kohta).

4. Edesmenneen virkamiehen huollettavana olleille lapsille maksettavaa orvoneläkettä koskevia henkilöstösääntöjen 80 artiklan ensimmäisen kohdan säännöksiä luettuina yhdessä liitteessä VII olevan 2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa ei voida tulkita niin, että niillä tarkoitettaisiin yksinomaan kyseessä olevan virkamiehen biologisia tai tämän adoptioimia lapsia, hänen puolisonsa lapsia lukuun ottamatta, koska liitteessä VII olevan 2 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitaan heidät nimenomaisesti.

Virkamiehen ja muun henkilön yhdessä huoltamaa lasta on pidettävä henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna kyseessä olevan virkamiehen huollettavana olevana lapsena. Ei ole tarpeen määritellä sitä, onko kyseessä oleva lapsi jommankumman kyseisen henkilön ”huollettavana pääasiallisesti”.

(ks. 77 ja 82 kohta)

Viittaukset: asia C-139/90 P, Schwedler v. parlamentti, 28.11.1991 (Kok. 1991, s. I-5745, 16–17 kohta) ja asia T-69/91, Peroulakis v. komissio, 3.3.1993 (Kok. 1993, s. II-185, 36 kohta).

5. Yhteisön oikeuden yhdenmukaisen tulkinnan välttämättömyys tekee mahdottomaksi sen, että epäselvissä tapauksissa säännöstä tarkasteltaisiin erillään, ja se edellyttää päinvastoin sitä, että säännöstä tulkitaan ja sovelletaan muiden virallisten kieliversioiden valossa.

Yksi kieliversio ei missään tapauksessa voi mennä yksinään muiden kieliversioiden edelle, jos kaikki nämä muut versiot, yhtä neutraalia versiota lukuun ottamatta, johtavat yhteen tulkintaan.

(ks. 79 ja 80 kohta)

Viittaukset: asia 9/79, Koschniske, 12.7.1979 (Kok. 1979, s. 2717, 6 kohta); asia C-219/95 P, Ferriere Nord v. komissio, 17.7.1997 (Kok. 1997, s. I-4411, 12 ja 15 kohta) ja asia C-296/95, EMU Tabac ym., 2.4.1998 (Kok. 1998, s. I-1605, 36 kohta).